

Paalæg, tilføjer Amtmanden: „at Repræsentationen herved tilpligtes til inden 8 Dage fra Dato“ — det vil sige den 30te September — „at omgjøre den gjorte Vigning og at indsende en overensstemmende med Loven affattet Ansættelse af de Læreren tilkommende Skolepenge, Alt under en daglig Mulkt af 1 Rd. for hver Dag, Fristen oversiddes.“ Efter denne Tilfjendegivelse faa Borgerrepræsentationen sig først den 17de Oktober — Fristen, der var givet, var udløbet den 8de Oktober — i Stand til at indsende den omgjorte Vigning, men derefter modtog den en Skrivelse fra Amtmanden, hvori det hedder: „Da den nævnte Liste imidlertid erklæres ikke at være affattet under Repræsentationens Ansvar og formeentlig alene af den Grund er uden Betydning, og da der desuden savnes Oplysning om, hvorvidt den i Loven og Ministeriets Resolution foreskrevne Fremgangsmaade er fulgt, og Repræsentationen nu meer end tidligere har holdt sig indenfor dens lovbestede Kompetence, hvorom yderligere Korrespondance er og vil blive indledet, saa har Amtet ikke forinden kunnet opgibe den ved dets Skrivelse af 30te f. M. bestemte Tvangsansvendelse, men har alene kunnet, indtil videre, stille Inddrivelsen af de fremdeles paaløbende Mulfter i Bero“. Man vil deraf see, at da det paalagdes Borgerrepræsentationen under Tvangsmulkt at omgjøre sin Vigningsliste, fandt den sig deri, men at den tillige, da den ikke kunde gjøre det ifølge sin egen Overbeviisning om det Rette, kun gjorde det med den Erklæring, at den ikke maatte ansees for at have afgivet Listen under sit Ansvar; skal et saadant være tilstede, maa det dog være under den Forudsætning, at man erkjender den paagjældende Handling for rigtig, men Borgerrepræsentationen har kun givet efter for Magten, for Truxten om Tvangsmulkt, hvorfor det er en Selsfølge, at den nye Vigningsliste ikke kunde ansees for at være affattet under dens Ansvar. Jeg forbigaaer nu de flere Skrivelser, der have cirkuleret, men som jeg ikke anseer for absolut nødvendige, for at det ærede Thing kan følge med Sagens Historie, og anfører kun, hvad der i den Henseende er ligefrem nødvendigt. Under 17de Oktbr. var der altsaa

indsendt en ny omarbejdet Liste, og Borgerrepræsentationen tilfrev da Ministeriet om at faae den anerkjendt rigtig, og om at den omspurgte Dagnulkt maatte blive eftergivet, da den omgjorte Liste kun var kommen 9 Dage senere end den Dag, fra hvilken Tvangsmulkten begyndte at løbe, og da Fristen af 8 Dage var saa kort, at man ikke i den Tid havde kunnet faae den færdig. Som Svar herpaa tilfrev Ministeriet Amtmanden saaledes: „I denne Anledning skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Vekjendtgjørelse tjenstligt meddele, at man ikke finder Anledning til at indlade sig paa det af Borgerrepræsentationen indgivne Andragende, men at det i den paagjældende Henseende vil have sit Forblivende ved Ministeriets tidligere Resolution af 25de Septbr. d. A.“ Amtmanden skrev dernæst atter under 11te Novbr.: „Skulde Repræsentationen ikke kunne eller ville afgive saadan bestemt Erklæring“ — nemlig om, at man ved Vigningen havde taget tilstrækkeligt Hensyn til Loven, og at samtlige Børn efter deres Forældres Formuesforfatning behøvede en sliq Lettelse som den, Repræsentationen havde indrømmet dem — „og Listen saaledes ikke kan ansees afgiven i Genhold til Loven af 8de Marts 1856, andet Alternativ, saa sijnnes ikke rettere, end at den, næst at komme overens med Lærerne og indhente disses Erklæring om de dem efter hiint Alternativ lovlig tilkommende Skolepenge for 1857, maa indgaae til Skoleraadet med Andragende om, „at det fornævnte Alternativ, der ligefrem bestemmer 3 Mk. for Læreren, maatte blive antaget, uagtet de 5 Mar, som efter Loven skulle være hengaaede, endnu ikke vare bet“. Under 20de November er der dernæst indløbet en Skrivelse fra Amtmanden, som gaaer ud paa, at han ikke kunde modtage „den under 17de Oktober indsendte og senere flere Gange gjentagne Optrækningsliste over Skolepenge, men da Repræsentationen i Skrivelse af 16de d. M. havde erklæret sig uvillig til at foretage Yderligere, saa er Bysfogden anmodet om paa lovlig Maade at indfordre eller inddrive de ifølge førstnævnte Kommunikation hidtil paaløbne, Kjøbstadens Fattigvæsen tilfaldende Tvangsmulfter.“ Det vil imidlertid sees, at Amtmanden, da han møder denne